დროება

ყოველდღიური საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი

№ 171 კვირა, 2 აგვისტო. 1909 წ. № 171

განცხადების ფასი: ჩვეულებრივი ხტრიქონი პირველ გვერდზე პეტიტით ერის 15 კაპ.; უკანასკნელზე—10 კაპ., სხვა ადგილებიდან (კავკასიის გარემე) მიღებულ განცხადებათა ფასი: სტრიქონი პეტიტისა ტექსტის წინ 20 კაპ., უკან—10 კაპ. საშვლივარდ განცხადების დაბეჭდვა პირველ გვერდზე თითოჯერ საღამოს 4 საათამდე ერის 3 მ.. ოთხი საათის შემდეგ მეტი ფერება.

განცხადებანი იმ პირთა, ფირმათა და დაწესებულებათაგან, რომელნიც კავკასიის გარემე არიან, ან შთავარი კანტორები და განყოფილებანი აქვთ, მიიღება მხოლოდ სავაჭრო ხაზის ლ. და ე. შეტენ და ამბ.—პის განცხადებათა ცენტრალურ კანტორაში მოსკოვი, შიახნიგის ქ., ს. სიტკევისა, და მის განყოფილებებში: პეტერბურგში—მოსკოვის 11, ვარშავაში—მარშალკოვსკის ქ. 130, პარიზში—ბირჟის მოედანი.

ბელის მოწერა და დახაბეჭდი განცხადებების «დროების» რედაქციაში და კანტორაში ყოველდღე 9-დან 3-მდე, კვირა-უქმეების გარდა, დილის 9 საათიდან 3-მდე, საღამოთი 5-დან 8-მდე.

ბელმოწერელი წერილები არ დაბრუნდება, თავი და ცალკე წერილებს და კორესპონდენციის ხულ არ ინახება. ინახება ერთის თვით მხოლოდ დიდი წერილები და მოთხრობები. პირადად მოლაპარაკება შეიძლება ყოველ დღე, კვირა-უქმეების გარდა დილის 10 საათიდან საუადღვის 3 საათამდე. ადრესის გამოცვლა 40 კაპ.

რედაქციის ადრესი: ტფილისი დიდი ვანქის ქ. N 12.

ფოსტის ადრესი: Тифлисъ, редакція газ. «ДРОЭВА».

ცალკე ნომერი უველგან ერთი შაური.

დამატებიანი ნომერი (კვირისა) 7 კაპ.

დროება

ყოველ დღიურ გამოცემის გარდა გაზეთს აქვს ყოველკვირეული

სურათებიანი დამატება

გაზეთის ფასი დამატებიანა: პირველ აგვისტოდან წლის ბოლომდე—4 მ. 40 კ., ერთი თვით 1 მან.

ცალკე ნომერი უველგან ერთი შაური

დამატებიანი ნომერი (კვირისა) 7 კაპეიკი

გაზეთის გამოწერა შეიძლება მხოლოდ თვის პირველ რიცხვიდან.

ბელის-მოწერა შეიძლება რედაქციის კანტორაში: დიდი ვანქის ქუჩა, N 12, დილით 9-დან 3 საათამდე. საღამოთი 5-დან 8 საათამდე.

ადრესი: Тифлисъ, Редакція „Дроэба“ И. С. АГЛАДЗЕ.

ელექტრო-ბიოგრაფის

„მ უ ზ ა ს“

დირექციისაგან

ამით ვუცხადებთ „მუზაში“ მოსიარულე საზოგადოებას, რომ ჩვენ ჰპრუექტორში პარასკევს, 31 ივლისს, იძულებული გავხდით, **შეგვეჩერებინა** სურათების ჩვენება, რადგან **რამენდიკის სადგურზე**, რომელსაც განაგებს **შუკერტ და ამხ.-ს საზოგადოება**, და საიდანაც ჩვენ პროექტორს ეძლევა ელექტრონის ტოკი, **გაფუჭდა ელექტრონის მანქანები** და იმავე ღამეს მათი შეკეთება ვერაფრით ვერ მოახერხეს.

ამ ჟამად ხსენებულ სადგურზე სპეციალურად **ჩვენი პროექტორისთვის დასდგეს ახალი მანქანა** და შემდეგში აღარ მოხდება ისეთი ამბები, როგორიც ხსენებულ დღეს მოხდა. ტოკი ყოველთვის იქნება და ამ ნაირად პროექტორში სურათების ჩვენება მომავალში უზრუნველ ყოფილია.

(1—ხალ.—1) **დირექცია ელექტრო-ბიოგრაფის „მუზასი“.**

გულ ჩაკლულნი დედა ნატალია მხატრიძისა და მისი რძალი ეკატერინე აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ რომ 3 ამ მარიამობისთვეს გარდახდილი იქნება შვიდი დღის წირვა და პანაშვიდი დაუვიწყარ პირველის შვილისას და მეორეს ქმრისას ვერაგულათ მოკლულის სიძნაღის ბოქაულის თანაშემწესი **კოლა მხატრიძეს** სულის მოსახსენებლათ.

ახლად გახსნილი

ტფილისის

კერძო სამკურნალო

გარედან ყოველ დღე მოსიარულე

სვდმყოფთათვის.

ვოგზლის ქ., № 8, ს. ენფიანჯიანცისა,

ტელეფ. 695.

ე. გ. ფეოდოროვი—ყოველ დღე, ოთხშ. და კვირის გარდა, 11—12 ს. შინაგანი და ბავშვების ავადმყოფობანი.

ვ. დ. ლამბაშიძე—პირველ სექტემბრამდე შეგაჩერა მიღება.

ბ. ბ. პოპოვი—პირველ სექტემბრამდე შეგაჩერა მიღება.

ა. ნ. დიასამიძე—ყოვ. დღე, 11½—12½ ს. სიფილისი, კანისა და ვენერ.

ნ. ვ. მელიქიშვილი—ყოველ დღე, ქირურგ. და ქალებისა, 1—2 ს.

ე. გ. გომბრთელი—ყოველ დღე, შინაგ. და ბავშვ. ავად. 2—3 ს.

ვ. ს. მუსხელიშვილი—ყოვ. დღე, კვირის გარდა, 2—3 ს. თვალისა.

მიკროსკოპიული, ბაქტეროლოგიური და ქიმიური გამოკვლევანი; აგრეთვე ყვავილის აცრა და ძიძებისგასინჯვა. ფასი **რჩევისათვის 50 კაპ.**

ოპერაციები და კონსილიუმი მორიგებით.

(წლ.—ნ.—123)

ექიმი ა. ს. ალადიშვილი

ბთრჯომში,

ურდინატორი ზარკოვის უნივერსიტეტის თერაპევტიულ საფაკულტეტო კლინიკისა, იღებს შინაგან სნეულებით ავადმყოფებს. დილით 11—1 ს. საღამოთი 6—7 ს. ურუსოვსკის ქ., N 34, აგარაკი ზუბალაშვილისა. (25—321—26)

ექიმი ვ. ს. მუსხელიშვილი

იღებს თვალებით ავადმყოფებს ყოველდღე დილით 9-დან 11-მდე. გორგჩნი, N 9. (უ)

ექიმი კ. კ. ალექტელაშვილი

ქუთაისში

1 ივლისიდან ავადმყოფებს მიიღებს სომხის ქუჩაზე, თოფურიანეულ საავადმყოფოსთან. მიიღებიან შინაგ., ბავშვთა და ქალთა ავადმყოფობით სნეულნი. დილით 9—1 ს .საღამოთი 5—7 ს. (100—ნ.—32)

ექიმი კ. თ. ტყეშელაშვილი

ქუთაისში

იღებს შინაგან და **სპეციალურად ვენერიულ** სნეულებით ავადმყოფთ (სუსხნატი, სიფილისი, სამარდე მილის, ბუშტის და თირკმელების (ჭაჭების) სატკივარი, დილით 9—12, საღამოთი 5—7: კვირაობით მხოლოდ დილით. ტფილისის ქ., სახლი ფირალოვისა (70—კვ.—27)

ექიმი ვ. ლამბაშიძე

გადავიდა გოლოვინის პრ. N 9. ზუბალაშვილის სახლში. იღებს სა ღამოობით 6—7 ს. კვირა დღის გარდა. (უ)

ექიმი ბ. მაგალაშვილი.

შინაგანი და ბავშვთა ავადმყოფობანი, სპეციალური ავად. ნაწლავებისა და კუჭისა. ავადმყოფებს იღებს დილით 12—1 ს., საღამოთი 5—6 ს. მიხეილის პრ., N 36, ს. ჭავჭანიძისა. (100—წალ.—5)

კაბინეტი ელექტრონის და რენტგენის სამკურნალოსი მ. გედევანიშვილისა.

იღებს ავადმყოფებს დილით 12—1 ს. საღამოთი 6—საათ. ვერა ყორღანაშვის ქუჩა, საკუთ. სახლი, N 20, ტელ. 791. (9. 126

ექიმები კაბილისა ქუთაისში ნ. ა. დემიდოვი და მ. ო. სუხარევსკი

იღებენ ავადმყოფებს ყოველ დღე დილით 8—2 ს. საღამოთი 4—7 ს. პლეშების გაკვეთება, გბილის ჩასმა და პრეტეზები. პრეორნის ქუჩა, სახლი N 14, დემიდოვისა. (0—586—210)

ექიმი ა. ნ. დიასამიძე

განიხა და ვენერიულ ავადმყოფებს იღებს ყოველ დღე დილით 12—1 ს. საღამოთი 6—8 ს. ხუთშაბათობით მხოლოდ დილით 8—9 ს. გვირაობით ავადმყოფებს არ იღებს. მოსკოვის ქ., N 4, სახლი გაბაშვილისა. (უ)

კაბინეტი კბილის საექიმო ა. ა. თათევოზოვი

(ყოფილი თანამემწე ლ. შტრეიხერისა) რაზიეზიანის ქუჩა, სახლი N 19, ვაჭრის ცოგის ძეგლის პირდაპირ. იღებს კბილით და ღრძილით ავადმყოფებს დილით 9—2 ს.. საღამოთი 4—7 საათამდე. (25—323—20)

ექიმი კბილისა ალ. სოლოღაშვილი

იღებს ავადმყოფებს 9—2 ს. და 5—7 საათ. გოლოვინის პრ. N 12. სახლი მდივანისა. (უ)

საქმე სერიოზული

სპეციალისტ სამწედრო ექიმებისა გარედან მოზიარულე ავადმყოფთათვის. ვანქის დიდი ქუჩა, № 3. ალექსანდრეს ბაღის მახლობლად. ტელეფონი № 481.

ფასი რჩევისათვის 50 კაპ.

ავადმყოფთა მიღება 11-დან 5 ს.-მდე.

რუდენკო—შინაგანი სნეულ. კვირა 3—4 საათ.

რიდელი—ბავშვისა, შინაგანი. ყოველ დღე 2½—3½ ს.

თეოდაძე—სიფ., ვენერ., კან. ყოველ დღე 1½—3 ს.

პავლოცკი—ქირურგ. ყოველდღე 4—5

იოსელიანისა—ქალ. ავად., ორშაბათ, ოთხშ., პარას., კვირა 11—12 ს.

ბოგოვსკი—შინაგანი, ჰიპნოზი. ყოველ დღე 4—5 საათ.

გორალევიჩი—შინაგან, ყოველ დღე. 11½—12½ ს.

იაკ. ჩუდნოვსკი.—ნერვებ., სულ.-ავ. ელექტრ. ორშ. ოთხშ.და პარასკ. 4—5 ს.

ასპიროვი—ყურ., ყელ., ცხვ. ყოველ დღე. 4—5 საათ.

ვნუკოვი—ქირურგ. ყოველ დღე 2—3. საათ.

ხუდაბაშევი—ქალ., ბავშ. ყოველ დღე 1—2 საათ.

ახვლედიანი—ბავშვისა შინაგ. ყოველ დღე 1—2 ს.

კონსულტაცია, მასაჟი, ყვავილის აცრა, ოპერაცია, ანალიზი, ჰიპნოზი, ძიძებისა და მოსამსახურეთა გასინჯვა შეთანხმებით. (100—ნ.—71)

ქუთაისში საბჭო ქუთაისის საოსფლო-სამეურნეო სკოლისა

ამით აცხადებს, რომ მისაღები ეგზამენები დაიწყება 25 მარიამობისთვეს. (3—კვ.—2)

მთავრობა ქუთაისის წმ. ნინოს ქალთა სასწავლებლისა

ამით აცხადებს, რომ ხელმეორე და მისაღები ეგზამენები დაიწყება 21 აგვისტოს. მიღება შეიძლება სასწავლებლის ყველა კლასში, გარდა პირველ და მეექვსე კლასისა, სადაც თავისუფალი ადგილი არ არის.

უკანასკნელ დღედ თხოვნების მიღებისა დანიშნულია 17 აგვისტო. (3—ნ.—3)

კანტორა გ. პ. ოვასაპიანცისა

გადაიცდა ელისაბედის ქუჩაზე, ს. № 17.

ვიყიდულობ რკინის გზის „ნაკლადნოებს“. (1—ხალ.—1)

თამბაქოს ქარხანა

ნ. ი. გოზარჯიანცისა შვ.-თ.

გამოვიდა ახალი პაპიროსები:

„ტოვარიშჩ“—20 ცალი 5 კაპ. (სამ. ფორმ.)

„დრუჟბა“—20 ცალი 5 კაპ. (წვრ. ფორმ.)

შ ე ნ ი შ ვ ნ ა: სავაჭრო სახლმა დაადგინა, ეს პაპიროსები სულ უბრალო ეტიკეტებით გამოუშვას, რომ ამით შეძლება მისცეს მომწვეთ, იქონიონ ყოველთვის კარგის ღირსებისა და გემოს პაპიროსები. **მ ო ი თ ხ ო ვ ე თ ყ ვ ე ლ გ ა ნ.**

ნარდად მყიდველებისთვის შეკვეთილი საქონელი დამზადება შეძლებისა და გვარად. (10—ნას.—1)

ტფილისის სობრანიე

კვირას, 2 აგვისტოს,

საოჯახო საღამო

სინემატოგრაფი ქ-ნ ივანიცკისა. ორკესტრი.

დასაწყისი სწორედ საღამოს 9 ს.

(1—390—1)

დ. ყ ვ ი რ ი ლ ა შ ი

მთავრობის ნებართვით 1 ენკენისთვიდან იხსნება ვაჟთა კერძო

გ ი მ ნ ა ზ ი ა

ყვირილის და მის გარშემო მცხოვრებთა საყურადღებოდ სასწავლებლის გამგეობა აცხადებს:

1. მსურველთაგან თხოვნები მიიღება 1 აგვისტოდან დრეგებით დეკ. დ. დამბაშიძის სახლში; 2. მოსაწადებელ და შემდეგ კლასებში მისაღები ბირეტები იხდითვება, როგორც მთავრობის ამგვარსავე სასწავლებელში; 3. სწავლის ფული მოსაწადებელ კლასებში 50 მან. წლიურად, ხოლო 1 კლასიდან 60 მან; 4. სასწავლებელში მისაღებად სავიროა მეტრიკული მოწმობა და ყვავილის აცრის მოწმობა.

(8—კვ.—1)

შპალიერი ძმ. ტარნოვსკების

ფაბრიკის

იყიდება იმპერიის ყველა ქალაქის დიდ მაღაზიებში.

განყოფილება ტფილის.: გოლოვინის პრ. 21, სადაც თეატრია საარტისტო სზოგადოებისა.

ფასები საფაბრიკო.

ნიმუშები უფასოდ. (25—ნ. 23)

სურამის

პროგიმნაზიაში

გაიხსნა პირველი კლასი, ძირითად განყოფილებებთან ერთად. მისაღები თხოვნები მიიღება პირველ ენკენისთვემდის. გამოცდა დაიწყება 20 მარიამობისთვიდან და გაგრძელდება 1-ლ ენკენისთვემდის. სწავლის ფასი: პირველ კლასში წლიურად ხუთი თუმანი; უფროს განყოფილებაში წლიურად ოთხი თუმანი და დანარჩენ ორ განყოფილებაში წლიურად—სამ-სამი თუმანი. სწავლის ფასიდან ნახევარი უსათოდ წარმოდგენილი უნდა იქნეს 10 ენკენისთვემდის. 3—311—1)

დაგვა ახალ-სენაკში

ქ-ნ ვ. დ. ფულარიას თაოსნობით

იხსნება

ქალების კერძო ოთხ-კლასიანი

პროგიმნაზია

გამოსაცდელი ეგზამენი დაიწყება 16 აგვისტოს, ხოლო მეცადინეობა 1 სექტემბერს. (26—266—23)

ტფილისი 2 აგვისტო

კავკასიის ნამესტნიკის ცირკულიარში ერობის შესახებ სხვათა შორის აღნიშნულია ერთი საყურადღებო საკითხი, სახელდობრ—როგორი ურთიერთობა უნდა არსებობდეს ქალაქსა და ერობის შორის. ამ საკითხის გამო ადგილობრივ პრესაში არაფერი არ დაწერილა და რუსულს საერობო ლიტერატურაშიაც მხოლოდ უკანასკნელ დროში მიაქციეს მას ყურადღება; ამიტომ ჩვენ უფრო ვრცლად მოგვიხდება ამ.ზე საუბარი, ვიდრე სხვა საეროზო საკითხებზე, რომელთა გამო არა ერთხელ გვქონია ლაპარაკი ჩვენ მკითხველებთან.

საკითხი მდგომარეობს შემდეგში: არსებობს ორი ადგილობრივი თვითმართველობა: საქალაქო, შემოღებული 1870 წელს, და საერობო, შემოღებული 1864 წელს. ორთავე ამ დაწესებულებას თითქმის ერთი და იგივე სამოღვაწეო პროგრამა, ერთი და იგივე კომპეტენცია აქვს. რომ შეადაროთ საერობო დებულების მე-2 მუხლი და საქალაქო დებულების მე-2 მუხლი, თქვენ დარწმუნდებით, რომ ორსავე დაწესებულებას თითქმის ერთი და იგივე დანიშნულება და მოვალეობა აქვს დაკისრებული. შემდეგ, თუ შეადარებთ საერობო დებულების მე-37 მუხლს და სამოქალაქო დებულების მე-127 მუხლს, დაინახავთ, რომ ორსავე დაწესებულებას ერთი და იგივე სახსარი აქვთ მიჩნეული თავიანთ საქმეების აღსასრულებლად, ერთი და იგივე წყარო აქვთ შემოსავლისა. უკვე აქედანაც ცხადია, რომ ქალაქსა და ერობის შორის ურთიერთობა უთუოდ უნდა ყოფილიყო განწესრიგებული, რათა მათ შორის უთანხმოება არ გაჩენილიყო. მაგრამ, არც საერობო, არც საქალაქო დებულებაში ამგვარი განწესრიგება მათ ურთ-ერთობისა არ არის და ამიტომ ცხოვრებაში მართლა დაიბადა ამ ორ სათვითმართველობო დაწესებულებებს შორის ერთგვარი ანტაგონიზმი, უთანხმოება. ქალაქები ჩივიან, მაგალითად, ერობა ჩვენგან დიდ ფულს იღებს და სულ სოფელზე ხარჯავსო; სოფლის მცხოვრებლებზე ნაკლები გადასახადი აქვს გაწერილი, ვიდრე ქალაქის მცხოვრებლებზეო და სხვა. ამ გარემოებამ გამოიწვია ქალაქის თვითმართველობათა უკმაყოფილება და მათმიერ უკვე კარგა ხანია აღიძრა საკითხი ქალაქების გამოყოფისა ერობიდან. ამ ჟამად უკვე 50-მდე რუსეთის ქალაქს აქვს მთავრობის წინაშე აღძრული შუამდგომლობა განსაკუთრებულ საერობო დაწესებულების დაარსების შესახებ საკუთრად მათთვის. ბოლოს მთავრობამ მიაქცია ამ შუამდგომლობათ ყურადღება და ამ ჟამად საკითხი ქალაქთა გამოყოფის შესახებ ერობადა მორიგ საქმედ არის აღიარებული: მზადდება კანონპროექტი საკანონმდებლო დაწესებულებათათვის წარსადგენად.

1864 წლის დებულების ძალით, რუსეთში მხოლოდ სამ ქალაქს—პეტერბურგს, მოსკოვსა და ოდესას—მიეცა განსაკუთრებული ერობა, ესე იგი, ეს სამი ქალაქი გამოჰყვეს ერობიდან, სახელდობრ სამაზრო ერობიდან და განსაკუთრებული თვითმართველობა მიანიჭეს; შემდეგ, 1901 წელს, პეტერგოფის სამაზრო ერობიდან გამოჰყვეს ქალაქი კრონშტადტი და მასაც სამაზრო ერობის კომპეტენცია მიანიჭეს საკუთრად. მაგრამ ეს ქალაქები საგუბერნიო ერობიდან არ გამოუყვიათ და ამ ერობისთვის დღემდე იხდიან დაწესებულს გადასახადს. რუსეთის ყველა დანარჩენი ქალაქი უთუოდ შედის ერობაში და მასთან ერთად შეადგენს საერთო ადგილობრივ საერობო დაწესებულებას. მხოლოდ დღეს, როგორცა ვთქვით, აღძრულია საკითხი ამ სფერაში რადიკალურ რეფორმის შესახებ და შინაგან საქმეთა სამინისტროს უკვე მზადა აქვს პროექტი, რომელიც ადგილობრივ სამეურნეო საქმეთა საბჭომაც განიხილა, შეასწორა და დაამტკიცა კიდეც. გავიცნოთ ამ პროექტის მთავარი მუხლები, რადგან, როგორც ქვემოდ დავინახავთ, მას ერთობ დიდი მნიშვნელობა აქვს ჩვენის ქვეყნისათვის.

სამინისტროს პროექტი სამ კათეგორიად ჰყოფს რუსეთის ქალაქებს მცხოვრებთა რაოდენობის და ვაჭრობა-მრეწველობის განვითარების მიხედვით. პირველ კათეგორიაში მოჰყვნენ: ორივე სატახტო ქალაქი—პეტერბურგი და მოსკოვი, ოდესა, აგრეთვე სხვა ქალაქებიც, რომლებშიც მცხოვრებთა რაოდენობა 300 ათას სულს აღემატება. ამ ქალაქებს სამინისტროს პროექტი სრულიად ანცალკევებს ერობათაგან; ისინი შეადგენენ ცალკე საგუბერნიო საერობო ერთეულებს, რომელთან მათ გუბერნიებს აღარავითარი კავშირი არ ექნებათ. მეორე კათეგორიაში უნდა მოჰყვნენ ის ქალაქები, სადაც მცხოვრებთა რიცხვი 75 ათასს აღემატება. ამათ სამინისტრო სტოვებს საგუბერნიო ერობაში, მაგრამ ანცალკევებს სამაზრო ერობიდან. დანარჩენი ქალაქები მესამე კათეგორიას შეადგენენ და რჩებიან დღევანდელ ურთიერთობაში ერობასთან. ზემოხსენებული გამოყოფა ქალაქებისა სავალდებულო არაა; პროექტი აღიარებს ფაკულტატიურს უფლებას: თვით ქალაქის მართველობას შეუძლია გამოეყოს ერობას, როცა ამას მოისურვებს. ამის შესახებ თავის დადგენილებას აცნობებს ერობას და ისინი უნდა შეთანხმდნენ გამოყოფვის პირობებზე (როგორ უნდა მოხდეს ლიკვიდაცია საერთო სამეურნეო საქმეებისა, ვის რა გადაეცეს, რამდენ ხანში უზღონ ერთმანეთს ზარალი და სხვა); თუ ასეთი შეთანხმება ვერ მოხდა, საქმის გადაწყვეტა შ. ს. სამინისტროს უფლება იქნება.

სამინისტროს ეს პროექტი განსახილველად გადაეცა ადგილობრივ სამეურნეო საქმეთა საბჭოს, რომელმაც განსაკუთრებული კომისია აირჩია და, რადგან კომისიაში დიდი უმეტესობა ქალაქია წარმომადგენლებს ხვდა, კომისიამ კიდევ უფრო ქალაქელების სასარგებლოდ გადახარა საქმე: კომისიის აზრით, ცალკე საგუბერნიო ერობაში გამოყოფა შეიძლება ყველა იმ ქალაქებისა, სადაც 100 ათას სულზე მეტი ცხოვრობს; ხოლო სამაზრო ერობაში ყველა იმ ქალაქებისა, სადაც მხოლოდ 25 ათასი მცხოვრებია. მაგრამ თვით სამეურნეო საქმეთა საბჭომ, რომელსაც ამ საგანზე სხდომები ჰქონდა 1908 წლის 31 მარტს, კომისიის აზრი არ შეიწყნარა და დასტოვა ისევ სამინისტროს ნორმები იმ განსხვავებით, რომ ქალაქებს, სადაც 100-დან 300 ათასამდე მცხოვრებია საგუბერნიო ერობიდან გამოყოფვა შეუძლიათ მხოლოდ ერობის თანახმობით, აგრეთვე სადაც 25 ათასიდან 75 ათასამდე მცხოვრებია, შეუძლიათ სამაზრო ერობიდან გამოყოფვა ერობისავე თანხმობით.

ამგვარად, მთავრობის პროექტი შემუშავდა და ახლო მომავალში იდა რუსეთის საერობო შენობა ძირითად შეირყევა. დიდი ქალაქები სულ ჩამოშორდებიან ერობას, შუათანა ქალაქები განსაკუთრებულ სამაზრო ერობას შეადგენენ. ერობას მოაკლდება მდიდარი მოძმე, რომელიც ფრიად თვალსაჩინო მატერიალურს დახმარებას უწევდა. მართალია, ამგვარ ქალაქთა რიცხვი დიდი არაა, მაგრამ, სამინისტროსავე ანგარიშით, 20-ზე მეტის ერობის ფინანსების საქმე ძირითად შეირყევა ამ რეფორმის შემდეგ.

როგორც ხედავთ, საკითხი ერობისათვის ერთობ სერიოზულია და ამიტომ საჭიროდ მიგვაჩნია გავაცნოთ მკითხველთ რეფორმის მომხრეთა და მოწინააღმდეგეთა მოსაზრებანი და შემდეგ შევეხოთ საკითხს იმის შესახებ, თუ როგორი ურთიერთობა უფრო სასურველი იქნება ამიერკავკასიის ქალაქთა და მომავალ საერობო დაწესებულებათა შორის.

ნარკვევი

(ჟურნალ-გაზეთებიდან)

„ტფ. ლისტოკ“-ი სჩივის, „დროებამ“ ცილი დაგვწამაო:

„ტფ. ლისტოკ“-ის მთელ არსებობის განმავლობაში არ უთქვამს ერთი სტრიქონი, რომელშიც ქართველების წინააღმდეგ მტრული გრძნობა-განწყობილების ქადაგება უთქვიდეთ. წინადადებას ვაძლევთ ვაზეთს, გვიჩვენოს ის წერილები, სადაც, მისის აზრით, ასეთი რამ იყო... თვის მხრით „ტფ. ლ.“ სწორედ იმას ემსახურებოდა, რომ ერთა შორის მტრული ურთიერთობა მოესპო...

საკვირველი გულისწყრომაა! „ტფ. ლისტოკს“ სწყენია — შოვინისტობა დამწამებსო, თითონ-კი თავის თავს სრულს ნებას აძლევს საოცარის გულის სიმჩატით მოათავსოს ხოლმე თავის ფურცლებზე მყვირალა წერილები ქართულ პრესისა და ინტელიგენციის შოვინისტობაზე. ძველის განქიქებისთვის მოცლა არა გვაქვს და არც სურვილი: ქართველმა საზოგადოებამ უამისოდაც კარგად იცის, რა მიმართულებისაა „ტფ. ლ.“ და რა გრძნობით არის ჩვენამდი გამსჭვალული. ხოლო „ტფ. ლ.“-ს მივუთითებთ თუნდ იმავ ფურცელაძის წერილზე: რას ფიქრობდა გაზეთი, როცა ამ წერილს ბეჭდავდა, სადაც თავიდან ბოლომდე ქართველების შოვინისტობაზეა ლაპარაკი, სადაც ბ-ნი ფურცელაძე არწმუნებს ქვეყანას, „დროება“ შოვინისტური გაზეთია, ჭეშმარიტ რუსთა ორგანოებზე უარესიო. რას იტყვის „ტფ. ლ.“, თუ ჩვენც მივცემთ წინადადებას—გვიჩვენოს ჩვენს გაზეთში თუნდ ერთი სტრიქონი, რომელიც ამტკიცებდეს იმ წერილის საზიზღარ რწმუნებას, ვითომ ჩვენ და ჩვენი გაზეთი ყოველ ფრონტზე ვიბრძოდეთ და ყველა შეზობლები მოგვემდურებინოს!

***

თავის მხრით „გოლოს კავკაზა“-ც გაბრაზებულა, ქართველ ხალხისადმი მტრობას გვაბრალებენო! კიდევ მადლობა ღმერთს, რომ ესეც არა გვთხოვს დამამტკიცებელ საბუთებს, თორემ ჩვენი გაზეთი უნდა აგვევსო იმ უმსგავსო წერილებით, სადაც გაზეთი რუსის ხალხს იწვევდა პოგრომებისათვის ქართველების წინააღმდეგ, სადაც ათასგვარი ცილი დაუწამებია და ათასი ცოდვა-ბოროტება მოუხვედია ქართველებისათვის, სადაც ათასნაირად დაუპეზღებივართ „კონსულებისა“ და თვით რუსის ხალხის წინაშე!..

მაგრამ ამას თავი დავანებოთ: „გოლოს კავკაზა“-ს წუწუნი მხოლოდ სასაცილოა. ყურადღება მივაქციოთ ერთ ფრაზას, რომელიც თავისთავად მშვენიერად ახასიათებს გაზეთს. იგი სწერს:

საზიზღარი თავხედობა არ არის, რომ გაზეთმა ქართველ ხალხის მტერთა რიცხვში რუსის ხალხიც მოაქციაო?! განა ასეთი მტკიცება მოსასმენია?!.

საზიზღრობას ნამდვილად გაზეთი „გოლოს კავკაზა“ სჩადის. ჩვენ არსად ერთი სიტყვითაც არ გვიხსენებია, რასაკვირველია, **რუსის ხალხი**, რუსის ერი. როცა ჩვენს მტრებზე ვლაპარაკობდით, პირდაპირ გვქონდა აღნიშნული—ვინა გვყავს სახეში, პირდაპირ ეწერდით რუს ჰეშმარიტ პატრიოტებზე და მათ ორგანოებზე. რუსის ხალხის უკეთესი დაფასება და პატივისცემა ჩვენ უფრო ვიცით, ვიდრე იმ გაზეთმა, რომელიც ჩემულობს რუსთა წარმომადგენლობას და რუსთა სახელით ლაპარაკობს, ნამდვილად კი ყოველ დღე ჯვარს აცვამს ხოლმე საუკეთესო რუს საზოგადოებასა, რუსის ხალხის საუკეთესო ნაწილს და რუსეთის ერის სახელოვან შვილთ...

***

პროგრესიული პრესა ერთაერთად იმაზე სწერს, რუსეთში გამეფებულ რეაქციას ბოლო აღარ უჩანს, ჰაერი შეიხუთა, სუნთქვა გაძნელდაო. თურმე ეს გოდება ამაო ყოფილა, რუსეთში თურმე დიდი ხანია თავისუფლება დამყარებულა. თუ ჩვენი არა გჯერათ, ოფიციოზურ „როსია“-ს ჰკითხეთ.

ეჯვმ შეხუთე წელიწადია, სწერს ზემოხსენებული გაზეთი, რაც ყაყანი დაიწყეს თავისუფლებაზე, ამასთან არა ერთზე არამედ ორავალზე. ეჯვმ ხუთი წელიწადია, რაც გაზეთები ხსვა-და-ხსვანაირ რეპრესიებზე სჩივიან. მეტია იმისი მტკიცება, რომ ყველა ეს სიცრუეა, რომ ჩვენი სახელმწიფოებრივი რეჟიმი უფრო ლმობიერი და ლიბერალური, ვიდრე დასავლეთ ევროპისა. მეტია ამის მტკიცება, რაგან ეს ისედაც ცნადია და, უეჭველია, კარგად ხედავენ ახლინც კი, რომელნიც წინააღმდეგს ლაპარაკობენ.

ჰაი, ჰაი, რომ ყველასათვის ცხადია, მხოლოდ არა რუსეთის სახელმწიფოებრივ რეჟიმის ლმობიერება, არამედ ის, რომ „როსსიას“, როგორც მთავრობის გაზეთს, ქაღალდი და მელანი მუქთად ეძლევა და რაც უნდა, იმას არაკუნებს.

***

ჩვენს მკითხველებს ეცოდინებათ, რომ რუსეთში ძალიან გაბუირდა სახლების ნგრევა. ეხლა ხან ერთი სახლი პეტერბურგში დაიქცა, მეორე მოსკოვში. ორივე სახლმა ორმოცამდე კაცი იმსხვერპლა. გაზეთებმა ყურადღება მიაქციეს ამ გარემოებას და აღნიშნეს, რომ საამშენებელ ტეხნიკას ამის შემდეგ მაინც დიდი ყურადღება უნდა მიექცესო. არც შავ-რაზმული პრესაა გაჩუმებული, ისიც ეძებს ამ სახლების ჩამონგრევის მიზეზებს. შავრაზმელი „რუსკ. ზნ.“ ძალიან ჩაფიქრებულა და დიდი ფიქრის შემდე აღმოუჩენია, სახლები იმიტომ ინგრევა, რომ საძირკველის ჩაყრის დროს პარაკლისს არ იხდიანო. აი, თითონ გაზეთის მოსუსმინეთ:

თუ რად გაბუირდა ამ ბოლო დროს გაზეთების ნგრევა, ამას ყველა კარგ დაინახავს და კარგ გაიგებს. სახლები იმიტომ ინგრევა, რომ პირველ ეფგვერტოდან ბოიკოტი გამოუცხადონ საბერძნეთის გემებს და საქონელს. ადგილობრივ ადმინისტრაციას ბრძანება მოუვიდა, წინააღმდეგობა გაუწიონ ბოიკოტს.

სტამბოლი ოსმალეთის ახალი ნოტა საბერძნეთის მთავრობას, 31 ივლისს ჩააბარეს ოსმალეთის ფლოტმა სმირნაში ბრძანება მიიღო, კუნძულ კარპატოსის წყლებში წავიდეს, კრიტედან 40 მილის მანძილზე.

გაფიცვა შვეციაში.

სტოკჰოლმი. როგორც ადრე წველო ცენტრებიდან იუწყებიან, ზოგი მუშები მუშაობას შეუდგნენ, ზოგმა სურვილი განაცხადა, ვიმუშავებთო გოტებორგში განახლდა ტრამვაის მუშაობა. მუშაობენ წინანდელი მუშები.

პროვინციიდან, იუწყებიან, რომ ზოგიერთ მაღნებსა, სახერხავებსა, რკინისა და სხვა ქარხნებში მუშაობა დაიწყო. სტოკჰოლმში დიდი გაზეთები ჩვეულებრივის ფორმატით გამოვიდნენ. ჟურნალისტთა კავშირმა პროტესტი განაცხადა, რომ სიციალ-დემოკრატები სცდილობენ გაფიცვების დროს მარტო თვიანთი ორგანოები გამოსცენ.

ქალაქის თვითმმართველობის მუშებიდან 800 უკვე მუშაობს. გაფიცულია 170 მუშა. სამარხ ბიურ-ს გაფიცულ მუშებს მაგიერ კერძო პირები მუშაობენ. ვიურგერის ყველა გაზეთი წინააღმდეგია გაფიცვისა. მალმის გაფიცულ მუშათა ფურნეები გაცხარებით მუშაობენ; ხორცის კოოპერატიულმა დუქნებმა გადასწყვიტეს, გაფიცულებს ხორცი მიაწოდონ.

საზღვარ-გარედ.

ადისაბერა (აბაშეთი). სახელმწიფოს რეგენტად დაინიშნა რას ტესამა, ტახტის მემკვიდრის პრინც იასუს აპეკუნი.

სენმორისი. 30 ივლისს კნეინა გაგარინისას სასტუმროდან მოჰპარეს 75,000 მანეთის ძვირფასი ნივთები. ქურდები ვერ შეიპყრეს.

პარიზი. ჰავასიის საგენტოს პენსონიდან (მაროკკო) ატყობინებენ: 29 ივლისს მავრებმა ქალაქს ზარბაზნები დაუშინეს. ესპანელებმა ზარბაზნებითვე უპასუხეს. მავრები უკუიქცნენ. 30 ივლისის დილის 11 საათსა და 30 წუთზე მავრებმა ზარბაზნების და თოფების სროლა შეწყვიტეს. ესპანელებს არავინ დაუკარგავთ, მავრებს დაუშრეს და მოუკლეს რამდენიმე კაცი.

მადრიდი ყველა სამხედრო გემმა ბრძანება მიიღო, მელილიაში წავიდეს.

რუსეთი

ნიკოლაევი. მჭინარე ბუგაზე, ნიკოლაევსა და სოფელ მალი კორენისას შუა, ჩაიძირა ნავი. ნავზე ცამეტი კაცი იყვდა. დაიხრჩო ოთხი კაცი, დანარჩენები მეთევზეებმა გადაარჩინეს.

ლოდზი. ლოსნოვიცში პოლიციელებს თავს დაეცა ორი ბოროტ-განმზრახველი. დაიჭრა ერთი სტრაჟნიკი. პოლიციელებმა მოჰკლეს ერთი, მძიმედ დასჭრეს მეორე ბოროტგანმზრახველი.

კიევი. ბელაია ცერკოვში დაიწვა 37 სახლი. ზარალი დიდია.

სიმბირსკი. 30 ივლისს, საღამოს 6 საათზე, ორი შეიარაღებული ბოროტგანმზრახველი სიმბირსკიდან ათი ვერსის მანძილზე თავს დაეცა საპასხიტარო კოლონიის კანტორას. გაიტაცეს 3000 მანეთი. ბოროტგანმზრახველები გაიქცნენ, ორი საათის შემდეგ ეჭვით გაჩხრიკეს ორი კაცი. მათ ჯიბეებში გატაცებული ფული. ერთი ბოროტგანმზრახველი დაატიმრეს.

მაკარიის იარმუკა. სოფელ ბორში პოლიციამ აღმოაჩინა ყალბი ფულის საჭრელი ქარხანა. აკეთებდნენ ამბაზიანებს და ხუთ მანეთიანებს. დააპატიმრეს ფულის მომჭრელები და გამომდებლები.

უფა. 30 ივლისს, უფიდან 6 ვერსის მანძილზე, ორმა შეიარაღებულმა ბოროტგანმზრახველმა მოჰკლა ადგილობრივ სატუსაღოს უფროსი ზედამხედველი უვაროვი. უვაროვი თავლყურს ადევნებდა ტუსაღებს, რომელნიც მინდორში მუშაობდნენ. მკვლელები დაიმალნენ.

მოსკოვი მოსკოვის მახლობლად, კლინის მაზრაში, თავს დაეცნენ ფოსტას. დაიპყრა ფოსტალიონი და მეეტლე, ფული არ წაუღიათ. თავდამსხმელები მიიმალნენ.

კიევი. ვინნიცაში დაიწვა ულადოვსკის მაჭრის ქარხანა. გადაარჩინეს მაღაზიები და მაჭრის საწყობები. ზარალი 100,000 მანეთს უდრის.

ვენა. პრაგის გაზეთი „წაროდნაია ლისტი“ ჩეხების ჩენსტოხოვში ჩამოსვლას და გამოფენას დათვალიერებას ეხება და, სხვათა შორის, სწერს: გამოფენას ახლად აქვს სლავიანების განთავისუფლება უცხოელთა კაპიტალისაგან.

ვარშავა. ჩამოვიდნენ ჩეხელი სტუმრები. სტუმრებს მიეგებნენ თავადი ლიუბომირსკი. უპასუხა პრაგის პრეზიდენტმა ექიმმა გროშმა. გროშმა თავის სიტყვა ასე დაამთავრა: გაუმარჯოს ჩეხებისა და პოლონელების შეერთებას, გაუმარჯოს ყველა სლავიანების შეერთებას, რომელსაც ეროვნული და ეკონომიური და კულტურული თვით დაცვა ეწყებაო“. ქუჩები, სადაც სტუმრებს უნდა გაევლოთ, სულ სავსე იყო ხალხით,

ხ ა რ კ ო ვ ი

ჰეტერბურგი 31 ივლისს ხოლერით ავად გახდა 20, გარდაიცვალა 13, ავად არის 402 კაცი.

პოლტავა სოფელ კაპუსტიცახში, გალიახინის მაჩრაში ავად გახდა 20, გარდაიცვალა 4 კაცი.

პეტერბურგი. რიგაში ავად გახდა 4, გარდაიცვალა 2 კაცი; ნიჟნი-ნოვგოროდში ავად გახდა 1, გარდაიცვალა 1 კაცი; იაროსლავში და მის მაზრაში ავად გახდა 2, გარდაიცვალა ათას არანგელსკში ავად გახდა 2, მის მაზრაში 2 კაცი.

ვიტებსკი. 28—31 ივლისამდე ავად გახდა 224, გარდაიცვალა 24 კაცი. 31 ივლისს ავად გახდა 6, გარდაიცვალა 2 კაცი; სენის დაწყებიდან აქამდის ავად გახდა 224, გარდაიცვალა 82 კაცი.

დრუსხო. 23—28 ივლისამდე ავად გახდა 7, გარდაიცვალა 4 კაცი. 28 ივლისს შემდეგ აღარავინ გამხდარა ავად.

სათეატრო შენიშვნები და სურვილები

I

მე მეოცნებეს მეძახიან. არცა მწყინს. მაგრამ ამაზე შემდეგ ოდესმე.

ეხლა მკითხველის ყურადღებას მინდა წარვუდგინო ერთი ჩემი ოცნება-თაგანი, სურვილი.

ამ ბოლო ხანებში ბევრს ლაპარაკობენ სახალხო თეატრებზე, იაფ-ფასიან, ხელმისაწვდეს წარმოდგენებზე, თეატრის დემოკრატიზაციაზე. ბევრს ლაპარაკობენ და ზოგან ანხორციელებენ კიდეც „სიტყვას—საქმედ“. მაგ. გერმანიაში და სხვაგანაც ევროპაში, სადაც სურთ უზარ-მაზარი სათეატრო შენობის აგება, რომელშიაც ყველა ადგილს ერთგვარი მცირე ფასი ექმნება. ზოგან ეხლაც არსებობს, მთლად ამგვარის ტიპის არა, მაგრამ მაინც სახალხო სახლები. ეხლახან კიდევ რუსეთში მოუსურვებია ერთ რომელიღაც რეჟისორს „შაურიან თეატრის“ მოწყობა.

ღმერთმა ხელი მოუმართოთ, მაგრამ, მე მგონია, ჩვენშიაც შეიძლებოდა ესეთი რამის შექმნა, თუნდა სხვაგან არსადაც არ იყოს ასეთი რამ შექმნილი, მხოლოდ ადგილსა და პირობების მიხედვით კი.

ახალ, დიდ სათეატრო დარბაზის აშენებაზე არ მოგახსენებთ. ეს მართლაც ჩვენთვის, ჯერ-ჯერობით, განუხორციელებელი იქმნება.

მე მოგახსენებთ ისეთა საქმეზე, რომლის მოწყობაც არსებულ სათეატრო შენობაში მოხერხდებოდა. ე. ი. მე მოგახსენებთ თვით საქმის ორგანიზაციაზე და არა შენობებზე, თუმცა, როგორც ქვევით მკითხველი მიხვდება, ამ საქმეში შენობებსაც დიდი მნიშვნელობა აქვს. ასეთ საქმის მოგვარება კი, ჩემის ფიქრით, ერთის მხრით, უზრუნველჰყოფდა, ცოტაოდენათ მაინც, ჩვენის მრავალ-ტანჯულის მსახიობებს ულუკმა-პურობას და, მეორეს მხრით, სათეატრო ხელოვნებასაც უკეთესსა და უფრო მაღალ საფეხურზედაც დააყენებდა.

საქმის უფრო ცხად-საყოფელად, ილუსტრაციისათვის ვგონებ ქუთაისის თეატრი. ამ თეატრთან მე უფრო ახლოსა ვარ და იმიტომ ვიღებ მაგალითისათვის, ამ თეატრს დღეს-დღეობით სწორედ ინტერნაციონალიზმსა, და ამ სახელწოდების უზურპაცია მის მიერ კიდევ უფრო უკანონო საქციელია, ვიდრე რეაქციონერის მიერ „ნაციონალიზმის“ უზურპაცია.

კოსმოპოლიტიზმზე არღირს ბევრი ლაპარაკი. გარდა იმისა, რომ იგი დახასიათდება ეროვნებათა და საერთაშორისო სამართალის სრულ უარ-ყოფით, იგი ხიმერაა და არა სასურველი ხიმერაც.

ასეთია ჩვენი შეხედულება ამ ოთხ ცნებაზე. განვიმეორებთ, ეს ცნებები დამახინჯებულია თვით ევროპაშიაც. ხშირად თვით საფრანგეთში, გერმანიაში და ინგლისშიაც სახელწოდება სავსებით არ ეთანხმება ჰარმონიას იდეალსა, იდეებსა და მოქმედებასა, და თუ სხვაგან ასეა, რაღა უნდა ყოს რუსეთში, მაგრამ რუსეთს კიდევ რა უჭირს, ჩვენშია გადამახინჯებული ეს ცნებანი ისე, რომ ქართველების თავიდან მათი აღმოფხვრა და ნაცვლად სწორ ცნებათა დალაგებას ვინ იცის, რამდენი დრო დასჭირდება.

ნაციონალიზმი და ინტერნაციონალიზმი ერის უფლებათა დაცვის ცნებებია, ჩვენში კი ორივე უარყოფილია: ნაციონალიზმს ლანძღავენ, მაგრამ „ნაციონალიზმის“, ავტონომიის უარყოფით უარჰყოფენ ინტერნაციონალიზმსაც, ე. ი. ერთა საურთიერთო უფლების დაცვასა, და ამით გამოდიან რუსის ნაციონალისტებად, რუსის შოვინისტებად, რომელთაც აფავითაში კავშირი არა აქვთ არც ინტერნაციონალიზმთან და არც საკაცობრიო იდეალთან, საქართველოს ტერიტორიის დაცვა მათ სხვა ერთა შეზღუდვად მიაჩნიათ, ხოლო ინტერნაციონალიზმი ნიშნავს ერთა ურთიერთ-შეზღუდვას, ერთა ურთიერთ-ბრძოლას ბედნიერების მოსაპოვებლად. ეჯვმ ბრძოლა ერთა შორის ბედნიერების მოსაპოვებლად ნიშნავს ბრძოლას ერთა შორის ბატონობისათვის, ბრძოლას ერთა შორის ექსპლოატაციისათვის, ბრძოლას ერთა შორის ჩაგვრისათვის, ბრძოლას ერთა შორის ძალმომრეობისათვის, ბრძოლას ერთა შორის ანარქიისათვის, ბრძოლას ერთა შორის ომისათვის, ბრძოლას ერთა შორის ბარბაროსობისათვის, ბრძოლას ერთა შორის ბნელეთისათვის, ბრძოლას ერთა შორის ცრურწმენისათვის, ბრძოლას ერთა შორის ცრუ-ცნობისათვის, ბრძოლას ერთა შორის ცრუ-ზნეობისათვის, ბრძოლას ერთა შორის ცრუ-ბედნიერებისათვის, ბრძოლას ერთა შორის ცრუ-ცივილიზაციისათვის, ბრძოლას ერთა შორის ცრუ-კულტურ

ბით 600 ადგილი აქვს. ლოჟებიან ელაფრიანა. ცხადია, ასეთ მცირე საკრებელს შაურიანად ვერ გავხდით, რადგან მართლაც, რომ „ჩიტი ღვნად არ ეღირებოდა“, მაგრამ, შაგიეროდ შეგვეძლო ჩვენც ისეთი ა შეალებული ფასი დაგვედო, რომ თი-ყველასათვის ხელ-მისაწვდომი ფილიყო და მეორე—წარმოდგენის ული ხარჯის აღმდგენელიც.

მხოლოდ ეს ფასი საზოგადოებას და გადაჰხდოდა წინდაწინვე ხელის წერით. ისე, როგორც, მაგ., აბონენტის ფულს იხდიან, გაზეთს იწერ და სხვა.

რათა?

იმათ, რომ წარმოდგენა სრულიად რწუნველი ყოფილიყო შემოსავლის რით. ასეთი გადასახადი, ჩემის ფიქთ, მაშინ არის საძნელო, როდეც მხოლოდ საქველმოქმედო მიზთ იხდი. აი, როგორც, მაგ., როლისამე საზოგადო საქველმოქმედო წესებულების საწევრო ფულს, რომლსაც იცი, რომ შეძლების დაგვათ დახმარებას უწევ, მაგრამ შენ რდაპირ არაფერს გამოელი გარდა კმაყოფილებისა, რომ შენ შენი ლტურული მოვალეობა ვითომდა იხადე. აქ კი შენ იხდი, რაც შეიძება მცირე გადასახადს და სამაგიეროსაც პირდაპირ შენ იღებ. კი არ ელმოქმედებ, არამედ აღებ-მიცემას ევი. სამაგიეროდ **კარგ წარმოდგე-** ს იღებ.

ეს ხომ ეხლაც ასეა, შეიძლება ქვას ვინმემ. მაყურებელი თეატრში მ მიდის, ფულს იხდის და სამაგიეროსაც იღებსო. მაგრამ აქ დიდი განავებაა: ერთი რომ ის შედარებით დის ბევრად მეტს და, რაც უმთავსია, ხშირად, ძალიან ხშირად, საუხაროდ, უყურებს მეტად ცუდ რმოდგენას. ამიტომაც გაუფრთხის ატრს, ამიტომაც არ ეკარება.

მაშინ კი, როდესაც ის გადაიხდის ლებს, მაგრამ წინდაწინ, ამითი იგი რუნველ-ჰყოფს თეატრის ხარჯს, ის შენახვას, დასში კარგ ხელვანელების ყოლას, რიგიან მუშაობას, მაშასადამე, კარგ რეტუარსაც და ამით თვითვე უმარს ხელს კარგ წარმოდგენის მოწბას. და თუ კი ეს შეიგნო მაყურელმა, ალარაც მაზე გაწერილ გადადის გადახდას შეუშინდება.

მრავალი წლის გამოცდილებამ დანაშნა, რომ, მაგ., ქუთაისში ქარელ წარმოდგენებს ჰყავს თავისი საგადოება და ამ საზოგადოების წევრრიცხვი არც ისე მცირეა. მხოდ როგორც ყველგან, აქაც იაფიან ადგილების მოტრფიალე მუმ მეტია. მაშასადამე, მათ უნდა რთოთ კარის გაღება.

ქუთაისში, უკანასკნელის ცნობებით, 47,000 მცხოვრებია. სამწუხაროდ, სტატისტიკურად არ შემიძლიან დავასაბუთო, მაგრამ, ჩემის დაკვირვებით, ზემო აღნიშნულ რიცხვიდან 6000 კაცი შეიძლება თეატრში მოსიარულედ თვეში ერთხელ, ერთიმეორეზე, დავასახელოდ. ამ 6000 კაცს კი მუდამ შეუძლიან ყოველ თვიურად თავის წვლილი გაიღოს. თავი და თავი აქ მხოლოდ საქმის მოწყობაა, მისი ორგანიზაციაა, მაგრამ ყველა კარგად მიჰხვდება, რომ თუ საქმის მოყვარული კაცები და მხნე პირები მოჰკიდებენ ხელს, არც ეს სიძნელე იქნება უძლეველი.

მაგ. ფულის შეკრება: ეს 6000 კაცი შეიძლება დაყოფილ იქმნას უბნებად, ან როგორც ეს პრაქტიკულად მოსახერხებელი იქმნება, და დაენიშნოს აგენტები, ვთქვათ, ყოველ ასს ან ორასს კაცს საქმის გასაადვილებლად. აგენტები კი წარუდგენ შეკრებილ ფულს მთავარ გამგეობას ამ საქმისას ან უკედ უკვე არსებულს ადგილობრივ დრამატიულ კომიტეტს, რომელსაც, რუსულად რომ ვთქვათ, „თვით ღმერთმა უბრძანა“ იყოს ამ საქმის ხელმძღვანელი და ჰირისუფალი.

ეხლა როგორ უნდა დაეტიოს ეს 6000 კაცი იმ შენობაში, რომელიც მხოლოდ 600-ს იტევს? მკითხველი მიჰხვდება, ოა თქმა უნდა, რომ აქ საქმე მორიგისით წავა, ე. ი. ერთი და იგივე პიესა ათჯერ იქმნება წარმოდგენილი და რიგ-რიგით ყველა დაესწრება. ამის ტეხნიკურ მხარის შემუშავება, როგორც ყველა მიჰხვდება, სულ ადვილია და არც მე გამოვუდგები აქ იმის აღწუსხვას. მაშასადაც მსახიობთაგან წარმოდგენილი იქმნება თვეში ერთი პიესა და განმეორებული ათჯერ, ხოლო მაყურებლის მიერ კი გადახდილი იქმნება თვეში ერთხელ, რაც შეიძლება, მცირე გადასახადი და მოსმენილი კარგი პიესა და კარგი წარმოდგენა.

ამ გვარად წლის განმავლობაში დადგმული იქმნება მხოლოდ 12 პიესა. თვეში თითო. მაშასადამე მსახიობი იქმნება მოკავებული მთელი წლის განმავლობაში და ამის გამოც ჯამაგირით უზრუნველ-ყოფილი.

ერთის სიტყვით, ერთის მხრით მსახიობს შეუძლიან სრულიად დაანდოს გული საყვარელ საქმეს და დღევანდელსავით არ გაიფანტოს ლუკმა-პურის ძებნაში, მეორეს მხრით მაყურებელსაც შეუძლიან დაანდოს გული ამავ მსახიობის მუშაობას და დარწმუნებული იყოს, რომ კარგ წარმოდგენას ნახავს. შეიძლება იცოტაონ თვეში ერთი პიესა, მაგრამ ჯერ ერთი რომ ბევრსა და ცუდს ან უფერულს ცოტა და კარგი ან ხეირიანი სჯობია და მეორე, თუ კი შესაძლებელი იქმნება, ე. ი. შესდგება იძლეხი ან

ახალი ამბავი

ტ ფ ი ლ ი ს ი

ინციდენტის მონაწილეთა დასჯა. ტფ. გუბერნატორს ადმინისტრატიულის წესით სასჯელი გადაუწყვეტია იმ ინციდენტის მონაწილეთათვის, რომელიც მოხდა 6 ივლისს თავად-აზნაურთა ბაღში. თავ. გიორგი იოსების ძე ამირეჯიბს მიესაჯა ერთი თვით დაპატიმრება ტფ. საპატიმრო სახლში. თავ. ამირაჯიბს დაჰბრალდა „ბრბოს წაქეზება ხ. გ. ხაჩატუროვის საცემლად“. პეტერბურგის უნივერსიტეტის სტუდენტს ნიკოლოზ იოსების ძეს ყანჩელს მიესაჯა სამი კვირით, ხოლო თავ. არჩილ ზაქარიას ძე მაყაშვილს და ტფ. მოქალაქეს მიხეილ გრიგოლის ძე ლობჟანიძეს—ორი კვირით დაპატიმრება ტფ. საპატიმრო სახლში, ამათ დაბრალდა საზოგადო მშვიდობიანობის დარღვევა. თავ. მიხეილ დავითის ძე ჭავჭავაძეს და ეკატერინე ალექსანდრეს ასულს ორლოვს კარას მიესაჯათ ჯარიმა ოცდახუთ-ხუთი მანეთით თითოს. რაც შეეხება სოტნიკს თავ. მამუკა ივანეს ძე ჯამბაკურ-ორბელიანს, გუბერნატორმა დაადგინა, იმის შესახებ საქმე წარუდგინოს კავკასიის ჯარის უფროსს.

მღვდლის გაცარცვა. 31 ივლისს. დღით 11 ნახევ. საათზე, სახელმწიფო ბანკში ტფ. განყოფილებაში, ფრეილინის ქუჩაზე, მისულა ეპარქიალურ სახლის ქარხნის გამგე, მღვდელი გძელიშვილი და მიულია 6570 მან ეს ფული გძელიშვილს უნდა შეეტანა შემნახველ კასაში. მღვდელს ამ ფულიდან აუღია დასახურდავებლად 50 მანეთი, ხოლო დანარჩენი 6520 მან. თავის საკუთარ 300 მანეთთან ერთად შეუხვევია ქაღალდში და მარცხენა ჯიბეში ჩაუდვია. როდესაც გძელიშვილს ფული დაუხურდავებია, ჩაუყვია ჯიბეში ხელი, მაგრამ ფული აღარ აღმოჩენილა. მაშინვე ბანკის კარებები დაკეტეს და ბანკში მყოფი ხალხი გაჩხრიკეს, მაგრამ ვერა გაიგეს-რა. ეჭვით ერთი კაცი დაპატიმრეს.

მუზეუმის და ბიბლიოთეკის შენობის საქმე. როგორც მკითხველებმა იციან, ქ. შ. წ.-კ. საზოგადოების გამგეობამ გადასწყვიტა—დროებით თავისი მუზეუმ-ბიბლიოთეკა ილია ჭავჭავაძისეულ სახლში მოეთავსებინა ანდრეევის ქუჩაზე. სახლის გადასაკეთებლად და ბინის შესაფარდებლად მუზეუმისთვის არიტექტორმა სვ. კლდიაშვილმა გეგმაც შეადგინა, რომლის შესრულება 10 ათასი მანეთი ჯდებოდა. წარსულ ხუთშაბათს გამგეობას, ტეხნიკებისა და არხიტექტორების თანადასწრებით, სხდომა ჰქონდა ამ გეგმის განსახილველად. გეგმა მოიწონეს, მაგრამ გამოირკვა რომ საზოგადოთ სახლი ისე უხერხულია მუზეუმისათვის, რომ ათას თუმნის დახარჯვა მაზე აღარ ღირს. ამიტომ გამგეობას აზრად აკვს—ილია ჭავჭავაძის სახლი, გარდა წინ მიშენებულის ილიას კაბინეტისა და ზალისა, გაჰყიდოს, ამ ფულით ბანკის ვალიდან გაანთავისუფლოს ეს მაული და ამგვარად ილიას კაბინეტი და, ზალა ხელუხლებლად დაიტოვოს. რაც შეეხება მუზეუმ-ბიბლიოთეკას, გადაწყვიტეს ისევ შეუდგნენ მიწის ძებნას და საკუთარ პატარა შენობის აგების განზრახვა აქვთ, სკოლის კომიტეტს მიჰმართონ თხოვნით—დაუთმოს თავის მამულიდან ვერაზე ადგილი შენობის ასაგებად. თუ კომიტეტმა ადგილი დაუთმო უსასყიდლოთ, აპირებენ დაუყონებლივ შეუდგნენ აგებას, პირველად იმ თანხით რომელიც ამ ჟამად აქვს წ.-კ საზოგადოებას. სულ ამ საგნისათვის საზოგადოებას აქვს თერთმეტ ათას მანათამდე, რომლითაც ორი ზალის აშენება მაინც შეიძლება, არხიტექტორების ფიქრით. შემდეგ შენობა თან და თან უნდა გადიდდეს იმის მიხედვით, რამდენი ფული შეგროვდება. საკითხი-კი მუზეუმის დროებით მოთავსების შესახებ ისევ გადაუწყვეტელი დარჩა.

კონცერტი სურამში. 8 აგვისტოს სურამში ილია ჭავჭავაძის ფონდის სასარგებლოდ გაიმართება კონცერტი ივ. სარაჯიშვილისა, ქ-ნ თ. ძნელაძისა და სხვათა მონაწილეობით.

ბიუროს სხდომა. დღეს, 3 აგვისტოსთვის, ტფ. გუბერნატორის თავმჯდომარეობით, დანიშნულია ერობის შესახებ საგუბერნიო ბიუროს სხდომა. ბიუროს სხდომაზედ მოწვეულნი არიან სექციების თავმჯდომარენი.

სამკითხველოები. წერა-კითხვის საზოგადოების მთავარ გამგეობამ მიიღო წებართვა, დააარსოს უფასო სამკითხველო რაჭის სოფელ ჭრებალოში და ოზურგეთის მაზრის სოფ. გომახურში.

ლექცია. პარასკევს, 31 ივლისს, მოხდა სხდომა ტფ. სახალხო უნივერსიტეტის გამგეობისა. სხდომას მარტო 5 კაცი დაესწრო. გამგეობამ დაადგინა ისარგებლოს ტფილისში ერთ ცნობილ მწერლის მოწვევით და გამართოს ლექციები. ლექცია ჯერ გაიმართება ქართულ თეატრის საზაფხულო განყოფილებაში და შემდეგ სახალხო სახლში. ლექტორი ამ ჟამად სვანეთშია და მალე მოვა იქიდან.

ოქმები. ამიერ კავკასიის ქალაქების მოურაობის [illegible] ძალაქის გამგეობას გაუგზავნის მეოქმები ერთის [illegible] სექციებისა, ბიუროსი და სხვა.

სახალხო უნივერსიტეტი. როგორც ვწერდით, ტფ. სახალხო უნივერსიტეტის გამგეობა განსაკუთრებული კომისია აირჩია და დაავალა უნივერსიტეტს სკოლებისთვის სასწავლო გეგმის შემუშავება. უკვე დაუსრულებია მუშაობა. პროექტით, სწავლის წესი დარჩება ისეთი, როგორც იყო აქამდე, მაგრამ რათა სკოლაში მოზრდილთათვის მეცადინეობა ერთფეროვანი და მოსაწყენი არ იყოს, კომისიამ საჭიროდ სცნო, სკოლაში მასწავლებლებმა გადასცენ მოწაფეთ ცნობები ისტორიიდან, სიტყვა-კაზმულ მწერლობიდან და სხვა საგნებიდან. გარდა ამისა, კომისიამ ის აზრიც გამოსთქვა, რომ უნივერსიტეტის სკოლებისათვის რაც შეიძლება დახელოვნებული მასწავლებლები იქმნენ მოწვეულნი. ამ პროექტს მალე გამგეობა განიხილავს.

კიევის ექსკურსია. გვთხოვენ გამოვაცხადოთ, რომ იმ პირთ, რომელთაც სურვილი განუცხადეს კიევის ექსკურსიაში მონაწილეობის მიღებისა, წასასვლელი ფული უსათოთ ათ აგვისტომდის უნდა შეიტანონ. ექსკურსია კიევში 20 აგვისტოს გაემგზავრება ფული უნდა შეიტანონ ამ ადრესით: ნიკოლოზოზის მოედანი. სახლი № 13, სტუდენტ ლ. ჩიმიშკიანი.

ჩამოხჩობა 124 წლის მოხუცს. „რუსკ. სლ.“ კავკასიდან დეპეშით ატყობინებენ: სამხედრო ოლქის სასამართლომ ჩამოხრჩობა გადაუწყვიტა გლეხ აბრეკ მალიევს. მალიევს მამასახლისის მოკვლა ჰბრალდებოდა. მალიევი 124 წლისაა, დადის ყავარჯნის შემწეობით. სასამართლომ დაადგინა, იშუამდგომლოს, რომ მალიევს სასჯელი შეუსუმბუქდეს.

თავად-აზნაურთა საგანგებო კრება. ნამესტნიკის ნებართვით 15 სექტემბერს მოხდება ტფილისისა და ქუთაისის გუბერნიების თავად-აზნაურთა საგუბერნიო კრებები. ამ კრებებმა უნდა აირჩიონ სახელმწიფო ბანკის საბჭოს წევრის ოთხი ამომრჩეველი. ამ ამომრჩევლებმა სხვებთან ერთად პეტერბურგში 6 ოქტომბერს უნდა აირჩიონ სახელმწიფო საბჭოს ორი წევრი.

მცხეთელთა შუამდგომლობა. ტფ. გუბერნატორმა შეიწყნარა მცხეთის საზოგადოების შუამდგომლობა იმის შესახებ, რომ სტრაჟნიკები სკოლის შენობიდან სხვაგან იქმნენ გადაყვანილნი. დღემდე სტრაჟნიკებს სკოლის შენობაში ჰქონიათ თურმე ბინა. სამაგიეროდ გუბერნატორმა არ შეიწყნარა ორი სხვა შუამდგომლობა: სასოფლო-სამეურნეო თანხიდან სკოლის რემონტისთვის 700 მანეთის გადადებისა და მამასახლისის არჩევის შესახებ (დღეს მცხეთაში მთავრობის მამასახლისია).

ივ. გომართელი და „გუშაგი“. გუშინდელ „ზაკვკაზიე“-ში დაბეჭდილია ბ-ნ ივ. გომართლის შემდეგი წერილი: „გვთხოვ „გუშაგის“ რედაქციას, გამომრიცხოს მე თავის თანამშრომელთა სიიდან და შესწყიტოს ჩემი წერილების ბეჭდვა“.

ერობის შესახებ. ღფ. ქალაქის გამგეობის დარბაზში 31 ივლისს საღამოთი ბ-ნ ფიშერის თავმჯდომარეობით მოხდა სხდომა ერობის შესახებ საბიუჯეტო კომისიისა. თავმჯდომარემ სექციას გააცნო მცირე სექციის მოხსენება საერობო თანხის შესაკებ. მცირე სექცია თავის მოხსენებაში ამბობს, რომ იმ 6 მილიონად, რომელიც შემოდის საერობო გადასახადიდან, 2,513,000 მან. იხარჯება კავკასიის საერობო დარაჯთა შესანახად, მაშინ როდესაც რუსეთში ერთ კაპეიკსაც არა ხარჯავენ ერობები დარაჯების ჯამაგირზე. რუსეთის ერობები მხოლოდ ბინის ქირას იხდიან. ამიტომ ჩვენში ერობის შემოღებისთანავე ერობა უნდა გმნთავისუფლდეს ამ ხარჯისა-

---

ათ, მაგრამ ამით ისინი თავიანთ ფლებათა უარმყოფელნი ხდებიან უნებლიედ სხვის შოვინიზმის განტკიცებელნი.

საკუთარ უფლებათა შეგნება ერი იმ ღირსებათაგანია ერისა, უროისოდაც მას სიცოცხლე არ შეილიან. იმ ადამიანს, ვისაც თავისი ფლებრივი გრძნობა არა აქვს, ვის უფლებასაც არა სცემს პატივს. ერის როგორმაც არ იცის თავიუფლება, ვერა გრძნობს თაუფლების შელახვას, მას არა სიცოცხლის უნარი დაჰკარგვია, რც სხვა ერის სიცოცხლესა სცემს ტივს. იგი თავის დღეში ვერ იქმება ინტერნაციონალისტი, რადგანც ინტერნაციონალიზმს ერთა შორის უფლებათა და ვალდებულებათა განსაზღვრაა და საერთო დაცვა ამ ნიაზე აღმოცენებულ მრავალ კონტაქტთა. ჩვენი ერის მოჩვენებულ ტერნაციონალიზმსაც, რომელიც ვის შოვინიზმის განტკიცება და რიარებაა, საზღვარი აქვს, მაგრამ ა უფლებრივი საზღვარი,—უფებრივი საზღვარი რომ ჰქონდეს, შინ ხომ აღარ ვიქნებოდით **„ქარველი“ ინტერნაციონალისტები,** არამედ საზღვარი შიმშილისა, რომლის გადაღმაც შეტაკების საფელი სურათი მოსჩანს ჩვენს ტერიტორიაზე მცხოვრებ ერთა შორის. მომავალში კი სოლიდარობის ვიერ ურთ-ერთის ღლეტა მოსს, და ერთად-ერთი საშუალება მავალ მშვიდობიანობისა და სოდარიზმის სწორედ ეს განსაზღვა **ჩვენის უფლებისა სხვის უფებისაგან** საქართველოს ტერიორიაზე. ამ განსაზღვრიდან კი ცილებლად გამომდინარეობს საართველოს ეროვნული თავისუფება, როგორის ფორმით, ეს სულ რთია. „...ის ერი, რომელიც მოილებით ფიქრობს... უფლების შეხვას (მაგალითად თუ გინდ ერთი ხოთ-კუთხ მილ. მიწის წართმევას), ვის საკუთარ სასიკეთილო განა-

დაუსჯელად წაართვას მას ერთი მილი მიწა, მას მალე დანარჩენი მიწაც წაერთმევა, სანამ სულ არ მოისპობა მისი დამოუკიდებელი სახელმწიფური არსებობა და ასეთი ერი ღირსიც არის ამ გვარ ხვედრისაო“—ამბობს სამართლიანად იერინგი. („ბრძოლა უფლებისათვის“, თარგმ. ი. ბაქრაძისა, გვ. 21.) ჩვენ რა უნდა ვთქვათ იმ ერზე, რომელსაც თითქმის ყველაფერი წაართვეს და ართმევენ დღ, მიუხედავად ამისა, მისი შვილნი მაინც გაიძახიან არ გვინდა არა თუ ფავისუფლება ერისა, არამედ არც ავტონომიაო?! რა უნდა შეჰქმნას ესთმა ერმა განსაკუთრებით სოციალიზმის განხორციელების მხრით?!

„ვინც ვერა გრძნობსო,—ამბობს იერინგი,—რომ როცა მისი უფლება მოურიდებლად ილახება და ფეხით ითელება, მაშინ განსაცდელში ამ უფლების საგანი კი არ არის ჩავარდნილი, არამედ მისი საკუთარი პიროვნება; ვინც ასეთ მდგომარეობაში არა გრძნობს მოთხოვნილებას დაიცვას თავისი თავი და თავისი უფლება, მისი საშველი აღარ ყოფილა და მე სრულიადაც არა მსურს ასეთ ადამიანს ვუქადაგო და მოვარჯულო იგი. ამგვარი ადამიანი ტიპია, ტიპი უფლების ფილისტერისაო“ (ibid. 8.) იერინგი კანტის სიტყვასაც გვეუბნება: „ვინც თავს მატლად სთვლის, მას საყვედურის ნება აღარა აქვს, ვინიცობაა თუ მას ფეხით სრესა დაუწყეს“-ო. „თქვენს უფლებას ნურავის გაათელინებთ დაუსჯელადაო“. ეს არის ჩემივე აზრიო,—ამბობს იერინგი.—იგი ყოველივე ინდივიდის და ხალხის გულზეა დაწერილი და ათასჯერ გამოთქმულიო.“ იერინგის აზრით კი, ერი ბოლოს და ბოლოს ინდივიდთა კრებაა, და როგორიც არის ეს უფლებრივი გრძნობა ინდივიდებისა, ისეთივეა მთელი ერისა. უფლებრივის გრძნობით დაჩაგრულთა ინდივიდთაგან შემდგარ ერს თავის

დღეში არ შეუძლიან თავის ეროვნულ უფლებათა დაცვა. იგი სიკვდილის მსხვერპლი შეიქმნება ადრე თუ გვიანო,—და ასე, დაუსრულებლივ, ავტორს მშვენივრად აქვს განსაზღვრული უფლება, გრძნობა უფლებისა ინდივიდებში და ერში, მნიშვნელობა ამ უფლებრივ შეგნებისა და გრძნობისა, ურომლისოდაც შეუძლებელია საზოგადოების მშვიდობიანობა, პროგრესი, ერის ზრდა და განვითარება.

არას ვიტყვი ჩვენ „ინდივიდთა“ უფლებრივ შეგნებაზედა და გრძნობაზე,—ყველამ ვიცით, თუ რა მდაბალ საფეხურზედაც სდგას იგი: ინგლისელის იურიდიული შეგნება ისეთია, რომ სჩივარში ას იმდენს დახარჯავს და ერთს ჰენსს არ აპატიებს მატყუარას. ჩვენში კი სიზარმაცით ზეზე ვერ წამოაყენებ ადამიანს, მთელი საცხოვრებელი რომ ეკარგებოდეს. ეგრედ წოდებული „იმედრული კლიაუზნიკობა“ კიდევ არ მოასწავებს ჩვენს უფლებრივ გრძნობათა განვითარებას. პირიქით,—სწორედ იგია მაჩვენებელი იმის დაქვეითებისა, რადგან ყოველი „კლიაუზნიკობა“ სხვის უფლებათა შელახვის წყურვილია და აკი კიდეც ახერხებენ ასეთის წყურვილის მოკვლას, აკი საშინლად არის გავრცელებული ჩვენში უსამართლოდ მიფიცება სხვის საკუთრებისა ყოველ ხერხითა და ძალადობით! მსგავსი მოვლენა ინგლისში არ არის. პირიქით, ინგლისელი ათას თუმანს დახარჯავს და ერთი პენსის „კლიაუზნიკობას“ არ ჩაგადენინებს.

აიღეთ რომელი დარგიც გნებავთ ჩვენის ცხოვრებისა და ყველგან ნახავთ, რომ ქართველი თავის უფლებას არ აფასებს: ისე აქვს წარმოდგენილი, მაგალითად, ჩვენი საეკლესიო უფლება თვით ინტელიგენტ სოციალ-დემოკრატსაც, თითქოს იგი ხატების თაყვანისცემა იყოს! და ასეთ ხალხს, რომლის მესვეურებიც თვით არიან „სამართლის ფილისტერები“ ჩვენს ხელს აწერს. თუ რომელიმე ერი თავის მეზობელს ნებას აძლევს „ბრძანებს“, შეუძლია მთელი ეროვნების უფლებათა დაცვა, მათი აღდგენა და ახალ საზოგადოებრივის ცხოვრებით ცხოვრება?

„ძირს ავტონომიაო,“—გაიძახოდნენ ხალხის მესვეურნი და მთელ ხალხსაც ამასავე აძახებდნენ შეუგნებლად,—იგი ნაციონალიზმი და შოვინიზმი არისო, ბატონ-ყმობის აღდგენაო, და ეს ყვირილი უფრო სასოწარმკვეთია, ვიდრე ცეცხლითა და მახვილით განადგურება ჩვენისქვეყნისა.

მაშინ როდესაც არც ერთი ერი არ არის ქვეყანაზე, ღირსი ამ სახელისა, რომ არ იცავდეს თავის უმნიშვნელო უფლებასაც კი, არა ჰქმნიდეს ახალ უფლებებს და სხვებსაც თავს არ ახრევინებდეს მის წინაშე, მარტო ჩვენ გამოველით რაღაც უფლებრივი დეგენერატები და ვქადაგობთ თვით-მკვლელობას სოციალიზმის და ინტერნაციონალიზმის სახელით, ერთმანეთს შოვინიზმს ვსწამებთ, თითქოს ინტერნაციონალიზმი ჩვენის ეროვნულ უფლების დაცვაც არ უნდა იყოს, თითქოს სოციალიზმი სწორედ ერთა სოციალურ ცხოვრების შინაგანი ცვლილება არ იყოს და განახლებულ ერთა თავისუფალი კავშირი ნამდვილ საერთაშორისო სამართლის განმამტკიცებელი.

ამ ოთხ ცნების განსაზღვრა სწორედ ამას გვეუბნება, და თუ მარტო მათ სახელწოდებას მივაქცევთ ყურადღებას და წიგნი არ გვექნება მათის შინაარსის ანალიზისა, მაშინ ვიბრძოლოთ სიტყვათათვის, ნუ დავიცავთ ეროვნულ ინტერესებსა და უფლებას, და ვნახავთ, როგორ სოციალიზმამდის მივალთ შინ და როგორ ინტერნაციონალიზმამდის გარედ. დარწმუნდით, ვერც ერთს მივაღწევთ და ვერც შეორეს, პირიქით მივაღწევთ აუცილებელ და მწარაფლ სიკვდილს, სიკვდილს სხვათა და ჩვენთა გამოუთქმელ ტანჯვათა შემდეგ.

ალაროდიელი.

ბეჭდვითი ნაწარმის ფართო არჩევანი!

ბლანკები, ბროშურები, ფირმის ბლანკები, ფერადი ბეჭდვა, ასოების ჩამოსხმა, ანკეტები, ბილეთები, ფოსტის კონვერტები, ასოების ჩამოსხმა და ბეჭდვა ნებისმიერ ენაზე.

ბეჭდვითი ნაწარმის ფართო არჩევანი!

ბლანკები, ბროშურები, ფირმის ბლანკები, ანკეტები, ბილეთები, ფოსტის კონვერტები, ასოების ჩამოსხმა და ბეჭდვა ნებისმიერ ენაზე.

ტელეფონი 23-03-03

ტელეფონი 23-03-03

ტფილისის ქალაქის სამმართველოს ბეჭდვითი საქმეების ბეჭდვის ნებართვა.

ტფილისის ქალაქის სამმართველოს ბეჭდვითი საქმეების ბეჭდვის ნებართვა.

ტფილისის ცნობის ფურცელი

1908 წ.

ორშაბათი, 3 ნოემბერი, 1908 წელი.

№ 4.

ტფილისის ქალაქის სამმართველოს ორგანო.

● ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲨᲔᲡᲧᲘᲓᲕᲔᲑᲘ: ●

ტფილისის ქალაქის საბჭოს გამოცემა,

ანასტასიევის ქუჩა №3.

ტელეფონის №-ი 53-03.

◀ ᲡᲐᲡᲛᲔᲜᲘ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲯᲔᲠᲘ: ▶

„ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲛᲔᲤᲔᲗᲐ ᲡᲐᲛᲔᲤᲝ ᲒᲐᲛᲒᲔᲛᲑᲚᲝᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲒᲘ